

съ умъ всякога е по-скѣпъ отъ трудъ съ рѣцѣ, и по-искусна-та работа всякога повече чини отъ простѣ-тѣ; зачто-то по-малцина сѣ кой-то работять съ умъ и по-рѣдка е искусна-та работа. А что-то ся намира по-малко и по-рѣдко то ся трѣси и повече та быва и по-скѣпо. Една ока желѣзо и една око злато колко голѣмѣ разликѣ имѣть по цѣнѣ! Еднѣ окѣ желѣзо можешъ купи за три грошя, а една ока злато ся купува едва за 18000 грошя! То е така, повече по това зачто-то злато ся намира тврѣдѣ рѣдко та за него всякой пыта. Просты работници, зидары и занаятчи има много повече отъ колко-то майсторы за сграды, цѣлители, писмары и трѣговцы; зачто-то тѣ послѣдни-ти трѣбува да работять съ повече умъ и имотъ па имъ трѣбува и повече наука и повече пары, а доклѣ гы придобыжъ трѣбувало имъ и много врѣмя. За това и у еднѣ сѣщѣ работѣ по-скѣпо ся цѣни трудъ-тѣ, кой-то стая съ по-голѣмо умѣніе, та и по-учены-ты и по-вѣщи-ты хора зимѣть и по-голѣмѣ заплатѣ за работѣ-тѣ си. По-голѣмѣ цѣнѣ на работѣ-тѣ дава и имотъ-тѣ, зачто-то, кактѣ ся вече каза, той не е друго, а само набранъ трудъ, а повече-то трудъ всякога е по-скѣпъ отъ по-малко-то трудъ. За това и трѣговецъ, кой-то врьти голѣмѣ трѣговинѣ, съ голѣмый си имотъ печяли много повече отъ колко-то оня, кой-то работи на малко.

Всяка работа си врьдва и чини, сиречь наплаща ся по цѣнѣ-тѣ си, конѣ-то има въ едно врѣмя, и тѣ по нѣкога ся заплаща и прѣди да ся сврьши и прѣди да ся употрѣби. Ако не бы было така, то сиромѣхъ-тѣ работникъ, кой-то брька и носи калъ, и зидаръ-тѣ имаше да чякатъ доклѣ да ся сврьши кѣща-та цѣла, та да начне да приноси на господара ѣ ползѣ; а до-